

ΒΟΥΛΕΥΜΑ 978/2013

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές, Αικατερίνη Φράγκου, Πρόεδρο Πλημμελειοδικών, Κοσμία Γιαννούση, Πλημμελειοδίκη - Εισηγήτρια και Νικόλαο Παύλου, Πλημμελειοδίκη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ στο γραφείο της Προέδρου στις 13 Αυγούστου 2013, παρουσία και της Γραμματέως Κλεονίκης Περπερίδου, προκειμένου να αποφανθεί για ποινική υπόθεση, περί της οποίας η Αντεισαγγελέας Ευαγγελία Π. Πουλιού, εισήγαγε τη με αριθμό (842) ΕΓ12-12/101/217.2013 έγγραφη πρόταση της, η οποία έχει ως εξής :

«Εισάγω στο Συμβούλιό Σας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 32 π. 1, 4, 138 π. 2, 308 παρ. 1 και 309 ΚΠΔ, την ΑΒΜ ΣΤ2010/Εγχ/522 ανακριτική δικογραφία που σχηματίστηκε, κατόπιν της από 9-6-2010 εγκλήσεως της Ε.Λ. του Ι., κατοίκου Θεσσαλονίκης, κατά της Α.Κ. του Ι., κατοίκου Θεσσαλονίκης, σε βάρος της οποίας ασκήθηκε ποινική δίωξη για υπεξαίρεση από εντολοδόχο αντικειμένου ιδιαίτερας μεγάλης αξίας και συνολικά άνω των 73.000 ευρώ κατ' εξακολούθηση (άρθρο 98, 375 παρ. 1 και 2 εδ. α', β του Ποινικού Κώδικα). Ακολούθως, παραγγέλθηκε προς την Ανακρίτρια του 2ου Τακτικού Τμήματος του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης η διενέργεια κύριας ανάκρισης, η οποία (Ανακρίτρια) σημειωτέον απέδωσε στην κατηγορουμένη την κατηγορία της υπεξαίρεσης από εντολοδόχο αντικειμένου ιδιαίτερας μεγάλης αξίας κατ' εξακολούθηση (άρθρο 98, 375 παρ. 1 και 2 εδ. α' του Ποινικού Κώδικα), καθόσον κατά τα αναλυτικώς αναφερόμενα στο νομικό μέρος της παρούσας, ήδη το ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ, που αναφέρεται στην π. 1 και π. 2 του αρθρ. 375 ΠΚ, αναπροσαρμόστηκε στο ποσό των εκατό είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ με την παρ. 1 περ. ιγ' του άρθρου 25 Ν. 4055/2012.ΦΕΚ Α 51/12.3.2012. Έναρξη ισχύος 2 Απριλίου 2012. Ειδικότερα η ως άνω Ανακρίτρια απέδωσε στην κατηγορουμένη την κάτωθι κατηγορία: Στον παρακάτω τόπο, κατά τους κάτωθι μνημονευόμενους χρόνους, με περισσότερες από μία πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ιδίου εγκλήματος, με πρόθεση ιδιοποιήθηκε παράνομα ξένα ολικά κινητά πράγματα, που περιήλθαν στην κατοχή της και της τα είχαν εμπιστευθεί λόγω της ιδιότητας της ως εντολοδόχου, πρόκειται δε για αντικείμενα ιδιαίτερα μεγάλης αξίας. Ειδικότερα, στη Θεσσαλονίκη, κατά το χρονικό διάστημα από το μήνα Φεβρουάριο του έτους 2007 έως το μήνα Σεπτέμβριο του έτους 2008 και στις κάτωθι ειδικότερα αναφερόμενες ημερομηνίες, παράνομα ιδιοποιήθηκε τα κατωτέρω αναφερόμενα χρηματικά ποσά, συνολικού ύψους 81.877,32 ευρώ, τα οποία της είχε καταβάλλει και εμπιστευθεί η εγκαλούσα Ε.Λ., προκειμένου να τα επενδύσει για δικό της λογαριασμό σε μετοχές δικής της επιλογής (της κατηγορουμένης), ενσωματώνοντας τα στην ατομική της περιουσία και δη αγοράζοντας μετοχές για τον εαυτό της. Συγκεκριμένα η εγκαλούσα της κατέβαλε για τον ανωτέρω σκοπό, την 6-2-2007 το ποσό των 2.200 ευρώ, την 13-6-2007 το

ποσό των 13.000 ευρώ, την 19-6-2007 το ποσό των 9.000 ευρώ, την 27-6-2007 το ποσό των 12.000 ευρώ, σε μη διακριβωθείσα ημέρα του μηνός Ιουλίου του έτους 2007 το ποσό των 1.200 ευρώ, την 16-11-2007 το ποσό των 1.000 ευρώ, σε μη διακριβωθείσα ημέρα του μηνός Νοεμβρίου του έτους 2007 το ποσό των 13.000 ευρώ, την 15-1-2008 το ποσό των 2.057 ευρώ, την 26-2-2008 το ποσό των 13.000 ευρώ, σε μη διακριβωθείσα ημέρα του μηνός Απριλίου του έτους 2008 το ποσό των 1.500 ευρώ και την 8-9-2008 το ποσό των 13.000 ευρώ, δηλαδή το συνολικό ποσό των 80.957 ευρώ. Από τα χρήματα που της καταβλήθηκαν μέχρι την 27-6-2007, συνολικού ύψους $(2.200 + 13.000 + 9.000 + 12.000 =)$ 36.200 ευρώ, χρησιμοποίησε κατ' αρχάς για τον ανωτέρω σκοπό μόνο το ποσό των 22.049 ευρώ, ενώ ενσωμάτωσε εξαρχής άπαντα τα λοιπά χρηματικά ποσά στην προσωπική της περιουσία. Εν συνεχεία, ιδιοποιήθηκε παράνομα και την αξία των μετοχών, που αγόρασε για λογαριασμό της εγκαλούσας και με χρήματα αυτής, καθόσον ρευστοποίησε τις μετοχές αυτές και όταν τα χρήματα, που αντιστοιχούσαν στην αξία τους, κατατέθηκαν σε λογαριασμό της εγκαλούσας, ζήτησε από την εγκαλούσα να της τα παραδώσει, όπως αυτή έπραξε, για να τα επενδύσει σε νέες μετοχές, πράγμα που ουδέποτε έπραξε, αλλά αντιθέτως ιδιοποιήθηκε τα χρηματικά αυτά ποσά παράνομα, ενσωματώνοντας τα στην προσωπική της περιουσία. Συγκεκριμένα, η εγκαλούσα ανέλαβε από τους λογαριασμούς στους οποίους είχαν κατατεθεί τα χρήματα, που προέρχονταν από τη ρευστοποίηση των μετοχών της και κατέβαλε στην κατηγορουμένη τα εξής χρηματικά ποσά: την 4-7-2007 το ποσό των 6.000 ευρώ, την 7-9-2007 το ποσό των 4.000 ευρώ, την 14-9-2007 το ποσό των 4.000 ευρώ, την 25-9-2007 το ποσό των 4.000 ευρώ και την 28-9-2007 το ποσό των 4.969,32 ευρώ. Δρώντας με τον προπεριγραφόμενο τρόπο ιδιοποιήθηκε παράνομα, ενσωματώνοντας στην ατομική της περιουσία, το συνολικό ποσό των $(80.957 - 22.049 = 58.908 + 6.000 + 4.000 + 4.000 + 4.969,32 =)$ 81.877,32, το οποίο είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας. Ήδη η κυρία ανάκριση έχει περαιωθεί με τη νόμιμη γνωστοποίηση του πέρατος της στους πληρεξούσιους δικηγόρους και αντίκλητους της κατηγορουμένης και της εγκαλούσας - πολιτικώς ενάγουσα αντίστοιχα. Μετά ταύτα εκθέτω τα ακόλουθα:

Κατά τη διάταξη του άρθρου 375 §1, 2 εδ. α', 3 του ΠΚ «1. Όποιος ιδιοποιείται παρανόμως ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα, που περιήλθε στην κατοχή του με οποιονδήποτε τρόπο τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών και, αν το αντικείμενο της υπεξαίρεσης είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους. Αν η συνολική αξία υπερβαίνει το ποσό των είκοσι πέντε εκατομμυρίων (25.000.000) δραχμών [73.000 ευρώ], ο υπαίτιος τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών». «2. Αν πρόκειται για αντικείμενο ιδιαίτερα μεγάλης αξίας που το έχουν εμπιστευθεί στον υπαίτιο λόγω ανάγκης ή λόγω της ιδιότητας του ως εντολοδόχου, επιτρόπου ή κηδεμόνα του παθόντος, ή ως μεσεγγυούχου ή διαχειριστή ξένης περιουσίας, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν το συνολικό αντικείμενο της πράξης του προηγούμενο εδαφίου υπερβαίνει σε ποσό τα είκοσι πέντε εκατομμύρια (25.000.000) δραχμές [εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000)

ευρώ].— Ήδη το ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ, που αναφέρεται στην π. 1 και π. 2, αναπροσαρμόστηκε στο ποσό των εκατό είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ με την παρ. 1 περ. ιγ' του άρθρου 25 Ν. 4055/2012 «3. Με το ξένο πράγμα εξομοιώνεται και: α) το τίμημα που έλαβε ο υπαίτιος για κινητό πράγμα που του το είχαν εμπιστευθεί για να το πουλήσει καθώς και β) το κινητό πράγμα που απέκτησε ο υπαίτιος με χρήματα ή με άλλο πράγμα που του το είχαν εμπιστευθεί για να αγοράσει ή να ανταλλάξει αντίστοιχα το πράγμα που απέκτησε.» Επίσης κατά το άρθρο 98 παρ. 2 Π.Κ. ο χαρακτηρισμός της αξίας του αντικειμένου της πράξεως, της περιουσιακής βλάβης και οφέλους γίνεται με βάση το αποτέλεσμα στο οποίο απέβλεπε συνολικά ο δράστης. Στις περιπτώσεις αυτές ο ποινικός χαρακτήρας της πράξεως προσδιορίζεται με βάση τη συνολική αξία του αντικειμένου και τη συνολική περιουσιακή βλάβη ή το συνολικό περιουσιακό όφελος που ανάλογα με το έγκλημα επήλθε ή σκοπήθηκε. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι για την συγκρότηση του εγκλήματος της υπεξαίρεσεως απαιτείται ο δράστης να έχει λάβει στην κατοχή του κινητό πράγμα που να είναι ολικά ή μερικά ξένο με την έννοια ότι η κυριότητα του ανήκει κατά το αστικό δίκαιο σε άλλον, να το ιδιοποιηθεί παρανόμως και να έχει δόλια προαίρεση προς τούτο η οποία εκδηλώνεται με οποιαδήποτε ενέργεια εξωτερίκευσης της θέλησης του να το ενσωματώσει στην περιουσία του άνευ δικαιώματος. Περαιτέρω για τον χαρακτηρισμό της κατ' εξακολούθηση υπεξαίρεσεως ως κακουργηματικής, απαιτείται το αντικείμενο της να ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, που είναι ζήτημα πραγματικό και κρίνεται με βάση τις συνθήκες της αγοράς και την αξία στις συναλλαγές, κατά τον κρίσιμο χρόνο τελέσεως του εγκλήματος να συντρέχει στο πρόσωπο του δράστη κάποια από τις περιοριστικά αναφερόμενες στο άνω άρθρο ιδιότητες όπως αυτή του εντολοδόχου και ότι για να ληφθεί υπόψη το σύνολο της αξίας των επί μέρους πράξεων, πρέπει ο δράστης να απέβλεπε με αυτές στο εν λόγω οικονομικό αποτέλεσμα, ενώ συνιστά επιβαρυντική περίπτωση εκείνη κατά την οποία το συνολικό αντικείμενο της υπεξαίρεσεως ήδη υπερβαίνει το ποσό των 120.000 ευρώ, οπότε αρκεί το μέγεθος της αξίας για τον κακουργηματικό χαρακτήρα του εγκλήματος. Έτσι υπαίτιος υπεξαίρεσεως σε βαθμό κακουργήματος καθίσταται και ο εντολοδόχος, ο οποίος κατ' άρθρο 713 ΑΚ., έχει την υποχρέωση να διεξαγάγει χωρίς αμοιβή την υπόθεση νομικής ή υλικής φύσεως, η οποία του ανετέθη από τον εντολέα και αρνείται να αποδώσει στον τελευταίο το ιδιαίτερα μεγάλης αξίας κινητό πράγμα που αυτός του εμπιστεύθηκε (ΑΚ. 719). Ο εντολοδόχος δε δεν αποκτά κυριότητα επί των προκαταβαλλομένων σε αυτόν χρημάτων, είτε η προκαταβολή γίνεται με παράδοση αυτών είτε με τη λογιστική μεταφορά τους σε προσωπικό λογαριασμό του εντολοδόχου σε τράπεζα με την οποία γίνεται αυτός δικαιούχος και αποκτά δικαίωμα αναλήψεως τους κατά τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 του ν.δ. της 17-7/17-8-1923. Γι' αυτό σε περίπτωση μη ανάλωσης και παράνομης ιδιοποίησης αυτών (προκαταβαλλομένων χρημάτων) ο εντολοδόχος διαπράττει το αδίκημα της υπεξαίρεσης (ΑΠ 871/2012, ΑΠ 828/2012, ΑΠ 612/2012 ΝΟΜΟΣ).

Από το αποδεικτικό υλικό της παρούσας δικογραφίας, αξιολογούμενου κατά την αρχή της ηθικής αποδείξεως (άρθρο 177 ΚΠΔ) και ειδικότερα από τις μαρτυρικές καταθέσεις, τα έγγραφα, που αναλυτικώς μνημονεύονται, και την απολογία της κατηγορουμένης, προέκυψαν τα ακόλουθα: Η εγκαλούσα, που ήταν εργάτρια (γαζώτρια), και ήδη είναι συνταξιούχος, τον Δεκέμβριο του 2006, ασχολούνταν με το χρηματιστήριο και συγκεκριμένα επένδυε σε αγορές - πωλήσεις μετοχών. Τότε γνώρισε στη Θεσσαλονίκη και συγκεκριμένα στην οικία της αδελφής της Μ.Λ. και του συζύγου της Α.Τ., μέσω του κοινού τους φίλου Ι.Π., την κατηγορουμένη. Η εγκαλούσα (η οποία σημειωτέον καταμήνυσε την κατηγορουμένη για τις πράξεις της κακουρηματικής απάτης και της κακουρηματικής υπεξαίρεσης), ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων (κυρίως σε σχέση με την κατηγορία που βαρύνει πλέον την κατηγορουμένη), ότι ο Ι.Π. της είχε αναφέρει σε προγενέστερο χρόνο ότι η κατηγορουμένη ήταν χρηματίστρια, ότι αυτή γνώριζε αυτή πολύ καλά τα χρηματιστηριακά θέματα και ότι διατηρούσε δικό της γραφείο στην, εδρεύουσα στη Θεσσαλονίκη, επί της οδού, ανώνυμη εταιρία επενδυτικής διαμεσολάβησης με την επωνυμία «Σ. ΑΕΕΔ». Ακόμη, ότι κατά την ως άνω αρχική της συνάντηση με την κατηγορουμένη, η τελευταία της συστήθηκε ως εξαιρετικά επιτυχημένη και έμπειρη χρηματίστρια και ότι της είπε, μεταξύ άλλων, ότι συνεργαζόταν με την «Σ. ΑΕΕΔ» και την «Ι. – Δ.Χ. ΑΕΠΕΥ», ότι μπορούσε να αυξήσει το χαρτοφυλάκιο της εγκαλούσας, η αξία του οποίου τότε ήταν 2.200 ευρώ, αφού αυτή είχε σημαντικές γνωριμίες και μπορούσε να εξασφαλίσει πληροφορίες «εκ των έσω» και ότι μπορούσε να την εμπιστευθεί για την τοποθέτηση των χρημάτων της. Ότι αφού αναπτύχθηκαν μεταξύ τους φιλικές σχέσεις, έπεισε την εγκαλούσα, την 6-2-2007, να υπογράψει έντυπο χρηματιστηριακού λογαριασμού, προκειμένου να ανοιχθεί λογαριασμός στο όνομα της, μέσω του οποίου θα πραγματοποιούνταν όλες οι χρηματιστηριακές συναλλαγές της. Ότι κατόπιν τούτου εκδόθηκε ο κωδικός της (.....) μέσω της τράπεζας «ALPHA BANK», παρουσία της κατηγορουμένης, ότι μέσω της «ALPHA BANK» πιστώθηκε, την 6-2-2007, αρχικά στο λογαριασμό της το ποσό 2.200 ευρώ, που προήλθε από τη ρευστοποίηση των μετοχών που διέθετε μέχρι τότε και το οποίο τότε παρέδωσε στην κατηγορουμένη, με την εντολή να προβεί σε αγορά μετοχών εταιριών που ήταν εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αθηνών, στο όνομα και για λογαριασμό της εγκαλούσας (βλ. το από 6-2-2007 σχετικό αποδεικτικό κατάθεσης). Ότι εν συνεχεία, τον Ιούλιο του έτους 2007, κατέβαλλε, για την ίδια αιτία, σε μετρητά στην κατηγορουμένη, το ποσό των 1.200 ευρώ, που προήλθε από ανάληψη με κάρτα από το λογαριασμό που διέθετε η εγκαλούσα στη «GENIKI BANK» (βλ. τις από 17-8-2007 αποδείξεις της Γενικής Τράπεζας, ποσού 600 ευρώ εκάστη). Περαιτέρω, η εγκαλούσα ισχυρίζεται ότι, κατόπιν προτροπής της κατηγορουμένης, κατήρτισε διάφορες συμβάσεις τραπεζικών δανείων, με σκοπό να επενδύσει σε μετοχές τα χρήματα που θα λάμβανε. Συγκεκριμένα ότι αυτή κατήρτισε τις κάτωθι συμβάσεις δανείων: την 13-6-2007, την υπ' αριθ./13-6-2007, σύμβαση ανοιχτού δανείου με την «ALPHA BANK», ύψους 13.000 ευρώ (βλ. και

την σχετική τραπεζική απόδειξη εκταμίευσης του ποσού αυτού), την 19-6-2007, την υπ' αριθ./19-6-2007 σύμβαση καταναλωτικού δανείου με την «GENIKI BANK», ύψους 9.000 ευρώ και την υπ¹ αριθ./19-6-2007 σύμβαση καταναλωτικού δανείου με την «EFG EUROBANK ERGASIAS», ύψους 12.000 ευρώ και ότι, ενώ παρέδωσε όλα αυτά τα χρήματα στην κατηγορουμένη, στα πλαίσια της ως άνω εντολής της, δηλ. προκειμένου να τα επενδύσει η κατηγορουμένη σε μετοχές, στο όνομα και για λογαριασμό της εγκαλούσας, αυτή επένδυσε τελικά μόνο το ποσό των 19.840 ευρώ. Ότι την 4-7-2007 αυτή (η εγκαλούσα) προέβη σε ανάληψη ποσού 6.000 ευρώ, από την «Εμπορική Τράπεζα» (βλ. το σχετικό ένταλμα πληρωμής), το οποίο και παρέδωσε στην κατηγορουμένη για τον ίδιο σκοπό, (βλ. το από 4-7-2007 δελτίο κατάθεσης), κατά τους ισχυρισμούς δε της κατηγορουμένης αυτό αποτελούσε κέρδος από την επένδυση της σε μετοχές, ενώ αργότερα αποκαλύφθηκε ότι το ως άνω ποσό ήταν αξίες μετοχών του χαρτοφυλακίου της, οι οποίες είχαν ρευστοποιηθεί εν αγνοία της. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι, και πάλι κατόπιν προτροπής της κατηγορουμένης, την 16-11-2007 κατήρτισε την υπ¹ αριθ./16-1-2007 σύμβαση δανείου με την «Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος» ύψους 14.709 ευρώ, στην οποία μεταφέρθηκε το σύνολο του προαναφερθέντος δανείου της «ALPHA BANK», καθώς και 2.000 ευρώ από το προαναφερθέν δάνειο της «EFG EUROBANK ERGASIAS», ότι από τη μεταφορά αυτή έλαβε ως δώρο το ποσό των 1.000 ευρώ, το οποίο επίσης παρέδωσε στην εντολοδόχο κατηγορουμένη, καθώς και ότι τον Νοέμβριο του 2007 κατήρτισε και άλλη σύμβαση ανοιχτού - καταναλωτικού δανείου με την «ALPHA BANK», ύψους 13.000 ευρώ (βλ. τις σχετικές τραπεζικές αποδείξεις εκταμίευσης του ποσού αυτού), το οποίο επίσης παρέδωσε στην κατηγορουμένη. Ότι η κατηγορουμένη της είπε ότι (η εγκαλούσα) δικαιούνταν από την «EFG EUROBANK ERGASIAS», το ποσό των 2.057 ευρώ, που προερχόταν από την μεταφορά των ως άνω δανείων στην «Εθνική Τράπεζα» και ότι αφού η εγκαλούσα το εισέπραξε, την 15-1-2008, (βλ. το σχετικό δελτίο ανάληψης) από την ανωτέρω τράπεζα, το παρέδωσε στην κατηγορουμένη. Ότι, και πάλι κατόπιν προτροπής της κατηγορουμένης, την 26-2-2008, κατήρτισε την υπ' αριθ./26-2-2008 σύμβαση ανοιχτού - καταναλωτικού δανείου με την «MILLENNIUM BANK», ύψους 13.000 ευρώ, το οποίο επίσης παρέδωσε στην κατηγορουμένη και ότι τότε η τελευταία εξέδωσε σε διαταγή της εγκαλούσας την υπ' αριθ./26-2-2008 επιταγή της «EFG EUROBANK ERGASIAS», ποσού 26.100 ευρώ, με ημερομηνία έκδοσης 6-3-2008, σε χρέωση του λογαριασμού της στην ανωτέρω τράπεζα, προς εξασφάλιση εξόφλησης δύο δανείων της εγκαλούσας, στη συνέχεια δε, κατόπιν αιτήσεως της κατηγορουμένης, η ημερομηνία της ως άνω επιταγής άλλαξε αρχικώς σε 6-7-2008 και εν συνεχεία σε 6-7-2009 (βλ. την επιταγή). Ακόμη, ισχυρίζεται ότι η κατηγορουμένη την 29-2-2008, κατέθεσε στο λογαριασμό της εγκαλούσας, που τηρούσε στην «ALPHA BANK», ποσό 12.987,25 ευρώ, ως προϊόν κέρδους από το χρηματιστήριο και ότι την 5-3-2008, αφού την ενημέρωσε για το κέρδος αυτό, μετέβησαν μαζί στην «ALPHA

BANK», όπου η εγκαλούσα προέβη σε ανάληψη ποσού 13.000 ευρώ, το οποίο παρέδωσε στην κατηγορουμένη για τον ίδιο λόγο, ενώ τον Απρίλιο του 2008, της παρέδωσε σε μετρητά το ποσό των 1.500 ευρώ. Στη συνέχεια ισχυρίζεται, ότι την 22-8-2008 κατήρτισε την υπ' αριθ./22-8-2008 σύμβαση καταναλωτικού δανείου με την «MILLENNIUM BANK», ύψους 24.500 ευρώ (βλ. και τις σχετικές δίγραμμες επιταγές της τράπεζας αυτής), με σκοπό την αποπληρωμή των υπόλοιπων ποσών των δανείων που είχε λάβει από την «EFG EUROBANK ERGASIAS» (11.360 ευρώ) και την «ALPHA BANK» (12.720 ευρώ), ενώ την 5/8-9-2008 κατήρτισε την τελευταία σύμβαση καταναλωτικού δανείου, με την «ALPHA BANK», ύψους 13.000 ευρώ (βλ. τις από 5-9-2008 και 8-9-2008 αποδείξεις και το από 25-9-2008 έγγραφο της «ALPHA BANK» για την εκταμίευση του ποσού αυτού), το οποίο επίσης παρέδωσε στην κατηγορουμένη και ότι, την 8-9-2008, η τελευταία, προς εξασφάλιση αυτού του δανείου, εξέδωσε σε διαταγή της εγκαλούσας, τρεις συναλλαγματικές, ποσού 1.000 ευρώ, 3.000 ευρώ, 4.000 ευρώ και με ημερομηνία λήξης 31-10-2008, 30-11-2008 και 31-12-2008 αντίστοιχα, τις οποίες αποδέχθηκε η ίδια, ενώ υποσχέθηκε να της παραδώσει και τέταρτη συναλλαγματική ύψους 5.000 ευρώ. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι είχε παραδώσει στην κατηγορουμένη, στα πλαίσια της ανωτέρω εντολής, και το συνολικό ποσό των 16.969,32 ευρώ, που αντιστοιχούσε σε ποσά που προέρχονταν από τη ρευστοποίηση των αρχικών μετοχών, στις οποίες είχε επενδυθεί το προαναφερθέν ποσό των 19.840 ευρώ και συγκεκριμένα ότι της παρέδωσε την 7-9-2007, ποσό 4.000 ευρώ, 14-9-2007, ποσό 4.000 ευρώ, την 25-9-2007, ποσό 4.000 ευρώ και την 28-9-2007, ποσό 4.969,32 ευρώ (βλ. τα σχετικά αποδεικτικά ανάληψης των ποσών αυτών από την εγκαλούσα) και ότι τελικά, από τα ως άνω χρήματα που η εγκαλούσα της παρέδωσε, συνολικού εν τέλει ποσού 116.926,32 ευρώ, η κατηγορουμένη, σε εκτέλεση της ανωτέρω εντολής, χρησιμοποίησε μόνο το αρχικό ποσό των 2.200 ευρώ και το προαναφερθέν ποσό των 19.840 ευρώ, δηλαδή συνολικά το ποσό των 22.040 ευρώ, ενώ τελικά κατακράτησε και ιδιοποιήθηκε παρανόμως το υπόλοιπο ποσό των 94.886,32 ευρώ, ενσωματώνοντας το στην προσωπική της περιουσία και χρησιμοποιώντας το σε προσωπικές της επενδύσεις σε μετοχές, καθώς και ότι γι' αυτό το λόγο άλλωστε, μετά την τελευταία επικοινωνία τους, την 30-12-2009, αυτή εξαφανίστηκε. Καταλήγει δε, ότι, αφενός, μετά την εξαφάνιση της κατηγορουμένης, τον Φεβρουάριο του 2009 η Κ.Κ. -διευθύνουσα σύμβουλος της «Σ. ΑΕΕΔ» από το έτος 1996, την ενημέρωσε α) ότι, κατά προεκτεθέντα, είχαν τοποθετηθεί στον κωδικό της εγκαλούσας μόνο τα ποσά των 2.200 ευρώ και 19.840 ευρώ και όσες αγοραπωλησίες μετοχών ακολούθησαν πραγματοποιούνταν με την ανακύκλωση των ιδίων κεφαλαίων, β) ότι τον Οκτώβριο του 2007, ρευστοποιήθηκε το χαρτοφυλάκιο της και από τότε η καρτέλα της ήταν μηδενική (βλ. την από 15-3-2010 χρηματική καρτέλα), γ) ότι, κατά τα προεκτεθέντα, το ποσό των 6.000 ευρώ, που είχε παραδώσει στην κατηγορουμένη, την 4-7-2007, ήταν προϊόν της, εν αγνοία της, ρευστοποίησης μετοχών της, ότι το ποσό αυτό κατατέθηκε την ίδια ημέρα στον προσωπικό

κωδικό της κατηγορουμένης, μέσω της «EFG EUROBANK ERGASIAS» και ότι το ίδιο συνέβη, ως προς την προέλευση των χρημάτων, με το ποσό των 16.969,32 ευρώ, δ) ότι η κατηγορουμένη έλεγε στην Κ.Κ. ότι όλο αυτό τον καιρό η εγκαλούσα απουσίαζε και ε) ότι η κατηγορουμένη ποτέ δεν υπήρξε υπάλληλος της «Σ. ΑΕΕΔ», αφετέρου ότι η κατηγορουμένη, με την ίδια μέθοδο, καρπώθηκε το συνολικό ποσό των 112.000 ευρώ περίπου, που της είχαν δώσει η αδελφή της Μ.Λ. και ο σύζυγος αυτής και οι οποίοι είχαν υποβάλει την ΑΒΜ Γ2009Εγχ/..... έγκληση σε βάρος της για κακουρηματική απάτη, καθώς και ποσό 30.000 που της είχε δώσει η έτερη αδελφή της Α. Λ - Κ. (βλ. το από 9-9-2009 ιδιωτικό συμφωνητικό - απόδειξη 15.000 και την υπ' αριθ. επιταγή της «EFG EUROBANK ERGASIAS»), ενώ επιχείρησε, ανεπιτυχώς, να καρπωθεί και χρήματα του αδελφού της Θ.Λ. και της θυγατέρας αυτού, Ι.Λ. (βλ. την έγκληση, την από 21-5-2013 κατάθεση της εγκαλούσας και το επικαλούμενο στην έγκληση το άνευ ημερομηνίας «ιδιωτικό συμφωνητικό»).

Όμως οι ως άνω ισχυρισμοί της εγκαλούσας, όπως και αυτοί των προταθέντων από αυτήν μαρτύρων – Μ.Λ. και Θ.Λ. (βλ. τις από 20-10-2010 και από 20-12-2010 αντίστοιχες καταθέσεις τους), καταρρίπτονται από τα λοιπά στοιχεία της δικογραφίας, από τα οποία προκύπτει ότι η κατηγορουμένη ουδέποτε υπήρξε εντολοδόχος της εγκαλούσας, αλλά αντίθετα, όπως και η ίδια συνομολογεί, από το έτος 1997 ασχολούνταν με το Χρηματιστήριο Αθηνών, επενδύοντας χρήματα σε μετοχές εταιριών εισηγμένων σε αυτό και ότι και αυτή διενεργούσε χρηματιστηριακές συναλλαγές μέσω της «Σ. ΑΕΛΔΕ». Η εγκαλούσα δε, η οποία σε κάθε περίπτωση ασχολούνταν με το χρηματιστήριο πολύ πριν γνωρίσει την κατηγορουμένη και ως εκ τούτου γνώριζε τη σχετική διαδικασία, που ακολουθούνταν ως προς την αγοραπωλησία μετοχών, διαβλέποντας προφανώς ότι η κατηγορουμένη ήταν πιο έμπειρη από αυτήν ως προς τα θέματα του χρηματιστηρίου, της ζήτησε να την φέρει σε επαφή με την «Σ. ΑΕΕΔ», προκειμένου να επενδύσει και η ίδια σε μετοχές μέσω «Σ. ΑΕΕΔ», κατά τα κατωτέρω, όπως και έγινε. Ειδικότερα: Α) Σύμφωνα με την από 20-5-2013 κατάθεση της προαναφερθείσας Κ.Κ. - διευθύνουσας συμβούλου της «Σ. ΑΕΕΔ», η εγκαλούσα έγινε πελάτισσα της «Σ. ΑΕΕΔ», κατόπιν συστάσεως της από την κατηγορουμένη. Η εγκαλούσα πήγε στην εταιρία αυτή το έτος 2007, οπότε άνοιξε χρηματιστηριακό κωδικό, η δε «Σ. ΑΕΕΔ» μεσολάβησε μεταξύ των πελατών και της χρηματιστηριακής εταιρίας με την επωνυμία «Δ. ΑΧΕΠΕΥ» και ο ρόλος της ήταν να διαβιβάζει στην χρηματιστηριακή εταιρία τις εντολές των πελατών της, οι οποίες ήταν πάντα έγγραφες, σχετικά με την αγορά και την πώληση των μετοχών και οι οποίες εκτελούνταν από τη χρηματιστηριακή εταιρία. Η εγκαλούσα έδινε πάντα τις εντολές που αφορούσαν τις συναλλαγές της (όπως άλλωστε μεταγενέστερα και η εγκαλούσα κατέθεσε στην από 21-5-2013 κατάθεση της), ενώ η κατηγορουμένη δεν είχε καμία απολύτως σχέση με αυτό, τα χρήματα δε για την αγορά μετοχών κατατίθεντο από τον εντολέα (δηλ. εν προκειμένω από την εγκαλούσα) σε τραπεζικό λογαριασμό της χρηματιστηριακής εταιρίας, ενώ καμία σχέση εντολής

δεν συνέδεε την εγκαλούσα με την κατηγορούμενη, αφού και αυτή ήταν απλώς πελάτισσα της «Σ. ΑΕΕΔ». Σε περίπτωση δε πώλησης των μετοχών, τα χρήματα κατατίθεντο από την χρηματιστηριακή εταιρία σε τραπεζικό λογαριασμό του εντολέα της, όπως δηλ. της εγκαλούσας, σχέση δε εντολής υπήρχε μόνο μεταξύ των πελατών της «Σ. ΑΕΕΔ», όπως δηλ. της εγκαλούσας και της χρηματιστηριακής εταιρίας. Ακόμη σε καμία περίπτωση δεν μπορούσε να γίνει ρευστοποίηση των μετοχών της εγκαλούσας εν αγνοία της, ενόψει του γεγονότος ότι κάθε μήνα η χρηματιστηριακή εταιρία έστελνε έγγραφη ενημέρωση σχετικά με τη θέση του χαρτοφυλακίου (βλ. και το φ/ο της από 28-1-2011 κατάθεση της ίδιας μάρτυρος). Άλλωστε και η εγκαλούσα στην έγκληση της αναφέρει ότι από τον Απρίλιο του έτους 2007 άρχισε να παραλαμβάνει τις αναλυτικές παρουσιάσεις της χρηματιστηριακής της θέσης, μέσω των οποίων έβλεπε ότι τα χρήματα της είχαν επενδυθεί. Ο ισχυρισμός της δε, στην από 21-5-2013 κατάθεση της, ότι κάθε μήνα η χρηματιστηριακή εταιρία την ενημέρωνε εγγράφως για τη θέση του χαρτοφυλακίου της, αλλά ότι αυτή δεν τα διάβαζε τα έγγραφα αυτά για να δει εάν τα χρήματα της έμπαιναν ή όχι στον κωδικό της, δεν κρίνεται πειστικός. Β) Σύμφωνα με από 25-9-2012 απολογητικό υπόμνημα της κατηγορούμενης, αυτή ήταν ανέφικτο να ελέγχει, ως απλή επενδύτρια η ίδια, το χαρτοφυλάκιο της εγκαλούσας, αφού οι ανώνυμες εταιρίες επενδυτικής διαμεσολάβησης (όπως εν προκειμένων η «Σ. ΑΕΕΔ») όπως και οι ανώνυμες εταιρίες λήψης και διαβίβασης εντολών (ΑΕΛΔΕ) έχουν τη μόνη και αποκλειστική αρμοδιότητα να λαμβάνουν προσωπικά ή τηλεφωνικά από τους ίδιους τους πελάτες τους εντολές για χρηματιστηριακές πράξεις και να τις διαβιβάζουν προς την εκάστοτε ανώνυμη χρηματιστηριακή εταιρία (ΑΧΕ), ο δε πελάτης καταθέτει τα χρήματα που θέλει να επενδύσει σε αριθμό τραπεζικού λογαριασμού της ΑΧΕ, με αιτιολογία, το ονοματεπώνυμο του και τον αριθμό του χρηματιστηριακού του κωδικού, όλες δε οι εντολές περί αγοραπωλησίας μετοχών δόθηκαν μόνον από την εγκαλούσα και αυτή επένδυσε, για το λόγο αυτό, μόνο το ποσό των 22.040 ευρώ. Περαιτέρω η κατηγορούμενη διατείνεται, ότι η διαφορά της με τη μηνύτρια είναι αστικής φύσεως, προερχόμενη από σύμβαση δανείου που συνήφθη μεταξύ τους και ότι, για το λόγο αυτό, η εγκαλούσα της δάνεισε σταδιακά το συνολικό ποσό των 34.000 ευρώ, προκειμένου να το επενδύσει η ίδια η κατηγορούμενη σε μετοχές, στον προσωπικό της χρηματιστηριακό κωδικό και με τη συμφωνία να επιστραφεί στην εγκαλούσα το κεφάλαιο της, ενώ σε περίπτωση κέρδους να το μοιραστούν, προκειμένου δε η εγκαλούσα να διασφαλιστεί, της έδωσε την προαναφερθείσα επιταγή και τις προαναφερθείσες τρεις συναλλαγματικές, συνολικού ποσού 34.000 ευρώ, (σημειωτέον δε ότι η εγκαλούσα ουδεμία αναφορά κάνει για την τύχη αυτών). Το ότι η εγκαλούσα γνώριζε ότι τα χρήματα αυτά θα επενδύονταν κατά τον ανωτέρω τρόπο, προκύπτει από το ότι, όταν, κατά τα προεκτεθέντα, την 4-7-2007, η εγκαλούσα της δάνεισε το ποσό των 6.000 ευρώ, η κατηγορούμενη το κατέθεσε αυθημερόν στον τραπεζικό λογαριασμό της «Δ. ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΕΠΕΥ», με την αιτιολογία «Κ.Α.», δηλαδή με το ονοματεπώνυμο της και τον χρηματιστηριακό της κωδικό, το παραστατικό δε της

σχετικής κατάθεσης το παρέδωσε την ίδια στιγμή στην εγκαλούσα, η οποία και το προσκόμισε με την έγκληση της. Λόγω δε της, εν συνεχεία, καθοδικής πορείας του χρηματιστηρίου, όχι μόνο δεν υπήρξαν κέρδη από τις επενδύσεις της κατηγορουμένης, αλλά απωλέσθηκε και το ποσό των 34.000 ευρώ. Η κατηγορουμένη όμως, προκειμένου να τηρήσει τη συμφωνία της με την εγκαλούσα, κατέβαλλε (κατά τους ισχυρισμούς της συνολικό ποσό 26.000 ευρώ) σταδιακά διάφορα ποσά στις τράπεζες, από τις οποίες η εγκαλούσα είχε λάβει δάνεια, εξοφλώντας κατ' αυτό τον τρόπο εν μέρει τα ποσά των δανείων της εγκαλούσας και ταυτόχρονα της οφειλής της προς αυτήν, προς απόδειξη δε του ισχυρισμού της προσκομίζει τα από 19-7-2007, 22-8-2007, 20-9-2007, 22-10-2007, 19-11-2007, 16-11-2007, 19-12-2007, 21-1-2008, 19-2-2008, 19-3-2008, 21-4-2008, 19-5-2008, 23-6-2008, 21-7-2008, 19-8-2008, 23-9-2008, 24-10-2008, 25-11-2008, 24-12-2008, 20-1-2009, 24-2-2009, 19-3-2009, 24-4-2009, 22-5-2009, 24-6-2009, 24-7-2009, 21-8-2009, 22-9-2009, 20-10-2009, 20-11-2009, 18-3-2008, 2-4-2008, 5-5-2008, 6-6-2008, 4-7-2008, 8-8-2008, 8-9-2008, 23-10-2008, 4-12-2008, 12-3-2009, 23-4-2009, 7-7-2009, 2-10-2009, 17-12-2009 παραστατικά της «GENIKI BANK», τα από 19-7-2007, 18-12-2007, 21-1-2008, 19-2-2008, 19-3-2008, 21-4-2008, 16-5-2008, 18-6-2008, 18-7-2008, 18-8-2008, 26-8-2008, 18-9-2008, 21-10-2008, 20-11-2008, 24-12-2008, 19-1-2009, 20-2-2009, 26-3-2008, 21-4-2009, 21-5-2009, 18-6-2009, 23-7-2009, 20-8-2009, 21-9-2009, 22-10-2009, 20-11-2009 παραστατικά της «ALPHA BANK», τα από 14-12-2007, 11-1-2008, 12-2-2008, 26-3-2008, 16-4-2008, 13-5-2008, 17-6-2008, 16-7-2008, 14-8-2008, 16-9-2008, 22-10-2008, 20-11-2008, 22-12-2008, 16-1-2009, 16-2-2009, 16-3-2009, 21-4-2009, 15-5-2009, 17-6-2009, 17-7-2009, 20-8-2009, 16-9-2009, 19-10-2009, 16-11-2009, 23-12-2009, της «Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος», τα από 1-8-2007, 3-9-2007, 2-10-2007, 3-10-2007, 31-10-2007, 3-12-2007, 28-12-2007, 1-2-2008, 3-3-2008, 28-3-2008, 30-4-2008, 30-5-2008, 27-6-2008, 30-7-2008 της παραστατικά «EFG EUROBANK ERGASIAS» και τα από 27-3-2008, 24-4-2008, 27-5-2008, 27-6-2008, 24-7-2008, 27-8-2008, 27-10-2008, 27-11-2008, 28-11-2008, 23-12-2008, 27-1-2009, 27-2-2009, 27-3-2009, 27-4-2009, 28-4-2009, 27-5-2009, 28-5-2009, 26-6-2009, 27-7-2009, 28-7-2009, 27-8-2009, 28-8-2008, 27-10-2009, 27-11-2009, 30-11-2009 παραστατικά της «MILLENNIUM BANK»). Υπό αυτά τα δεδομένα, ο ισχυρισμός της εγκαλούσας, στην από 21-5-2013 κατάθεση της, ότι ποτέ δεν δάνεισε χρήματα στην κατηγορουμένη και ότι το άγνωστο ποσό χρημάτων που κατέθεσε η τελευταία στην τράπεζα για την αποπληρωμή δανείων της εγκαλούσας, ήταν τα κέρδη από τις επενδύσεις της, δεν κρίνεται πειστικός. Και Γ) Κατόπιν, της προαναφερθείσας εγκλήσεως της αδελφής της εγκαλούσας, Μ.Λ. και του συζύγου της, Α.Τ., ασκήθηκε ποινική δίωξη σε βάρος της κατηγορουμένης για κακουργηματική απάτη και συγκεκριμένα για απάτη κατ' εξακολούθηση, με συνολικό όφελος αντίστοιχη προσκληθείσα ζημία άνω των 73.000 ευρώ. Η υπόθεση αυτή ήδη κρίθηκε με το υπ' αριθ./2012 βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης, που κατέστη αμετάκλητο (βλ. την

από 23-5-2013 σχετική υπηρεσιακή βεβαίωση του τμήματος βουλευμάτων του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης) και το οποίο αποφάνθηκε να μην γίνει κατηγορία σε βάρος της κατηγορουμένης για την ανωτέρω πράξη.

Με βάση τα προεκτεθέντα πραγματικά περιστατικά καθίσταται σαφές ότι η ως άνω συμπεριφορά της κατηγορουμένης δεν στοιχειοθετεί τη νομοτυπική μορφή του εγκλήματος της υπεξαίρεσης από εντολοδόχο αντικειμένου ιδιαίτερως μεγάλης αξίας κατ' εξακολούθηση (άρθρο 98, 375 παρ. 1 και 2 εδ. α' του Ποινικού Κώδικα), αφού δεν βεβαιώθηκαν από την ανάκριση, όλα τα στοιχεία που συνιστούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος αυτού, όπως η έννοια αυτού σημειώθηκε στο νομικό μέρος της προτάσεως μας. Συνακόλουθα, πρέπει το Συμβούλιό Σας να διατάξει, σύμφωνα με τα άρθρα 309 π. 1α και 310 παρ. 1α ΚΠΔ, να μη γίνει κατηγορία σε βάρος της κατηγορουμένης για την ως άνω πράξη. Τέλος τα έξοδα της παρούσας πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του Δημοσίου.

ΠΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΠΡΟΤΕΙΝΩ: Να μη γίνει κατηγορία κατά της Α.Κ. του Ι., κατοίκου Θεσσαλονίκης, για την πράξη της υπεξαίρεσης από εντολοδόχο αντικειμένου ιδιαίτερως μεγάλης αξίας κατ' εξακολούθηση (άρθρο 98, 375 παρ. 1 και 2 εδ. α' του Ποινικού Κώδικα), που φέρεται ότι τέλεσε αυτή στη Θεσσαλονίκη, κατά το χρονικό διάστημα το μήνα Φεβρουάριο του έτους 2007 έως το μήνα Σεπτέμβριο του έτους 2008, σε βάρος της Ε.Λ. του Ι., κατοίκου Θεσσαλονίκης. ΚΑΙ

Β) Τα έξοδα της παρούσας να επιβληθούν σε βάρος του Δημοσίου.

Θεσσαλονίκη 21 Ιουλίου 2013

Η Εισαγγελέας

Ευαγγελία Π. Πούλιου

Αντεισαγγελέας Πλημμελειοδικών»

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σε βάρος της κατηγορουμένης Α.Κ. του Ι., κατοίκου Θεσσαλονίκης, ασκήθηκε ποινική δίωξη για την πράξη της υπεξαίρεσης από εντολοδόχο αντικειμένου ιδιαίτερως μεγάλης αξίας κατ' εξακολούθηση (άρθρα 98, 375 παρ. 2 εδ. α, παρ. 1 εδ. α' ΠΚ), κατόπιν της από 9-6-2010 εγκλήσεως της Ε.Λ. του Ι., κατοίκου Θεσσαλονίκης και διενεργήθηκε κύρια ανάκριση από τον ανακριτή του 2ου Τακτικού Τμήματος Πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης, η οποία περατώθηκε νόμιμα, με την απολογία της κατηγορουμένης, στην οποία δεν επιβλήθηκαν περιοριστικοί όροι και γνωστοποιήθηκε νομότυπα στην αντίκλητο Δικηγόρο της το πέρας της ανάκρισης (άρθρο 308 παρ. 4 ΚΠΔ). Κατόπιν τούτου, νόμιμα εισάγεται η σχηματισθείσα δικογραφία ενώπιον αυτού του Συμβουλίου (άρθρα 132 παρ. 2β' και 308 παρ. 1 ΚΠΔ), με την υπ' αριθ. (842) ΕΓ12-12/101/21-7-2013 πρόταση του αρμόδιου Εισαγγελέα.

Από το αποδεικτικό υλικό που συγκεντρώθηκε κατά την κύρια ανάκριση και συγκεκριμένα από τις καταθέσεις των εξετασθέντων μαρτύρων, από όλα τα έγγραφα που υπάρχουν στη δικογραφία, σε συνδυασμό και με την απολογία της

κατηγορουμένης, προέκυψαν, κατά την κρίση του παρόντος Συμβουλίου, τα πραγματικά περιστατικά που εκτίθενται αναλυτικά και αιτιολογημένα στην εισαγγελική πρόταση, στις ορθές και νόμιμες σκέψεις της οποίας και το Συμβούλιο αναφέρεται κατά τα λοιπά, προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων [βλ. ΟΛΑΠ 1227/1979 ΠοινΧρ Λ', 253, (Συμβ)ΑΠ 1762/2006 ΝοΒ 2006.1834, (Συμβ)ΑΠ 597/1995 ΠοινΧρ ΜΕ'.953, (Συμβ)ΑΠ 1199/1990 ΠοινΧρ ΜΑ'.509]. Βάσει αυτών, δεν υφίστανται καθόλου ενδείξεις ενοχής για την παραπομπή στο ακροατήριο της ως άνω κατηγορουμένης για την πράξη της υπεξαίρεσης από εντολοδόχο αντικειμένου ιδιαίτερη μεγάλης αξίας κατ' εξακολούθηση, που της αποδίδεται.

Επομένως, πρέπει να μη γίνει κατηγορία εναντίον της για την ανωτέρω διωκόμενη πράξη, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 309 παρ. 1 περ. α' και 310 παρ. 1 εδ. α' ΚΠΔ. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα της οινικής διαδικασίας δεν θα επιδικαστούν σε βάρος της εγκαλούσας, καθόσον η έγκληση δεν προέκυψε ότι υποβλήθηκε από δόλο ή βαρεία αμέλεια της (άρθρο 585 παρ. 4 ΚΠΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Έχοντας υπ' όψιν και τις διατάξεις των άρθρων 309 παρ. 1 περ. α' και 310 παρ. 1 εδ. α' ΚΠΔ.

Αποφαίνεται να μη γίνει κατηγορία κατά της κατηγορουμένης Α.Κ. του Ι., κατοίκου Θεσσαλονίκης για την πράξη της υπεξαίρεσης από εντολοδόχο αντικειμένου ιδιαίτερη μεγάλης αξίας κατ' εξακολούθηση, που φέρεται ότι τελέσθηκε στη Θεσσαλονίκη, κατά το χρονικό διάστημα από το μήνα Φεβρουάριο του έτους 2007 έως και το μήνα Σεπτέμβριο του έτους 2008, σε βάρος της εγκαλούσας Ε.Λ. του Ι., κατοίκου Θεσσαλονίκης.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗΚΕ και ΕΓΙΝΕ στη Θεσσαλονίκη στις 13 Αυγούστου 2013 και ΕΚΔΟΘΗΚΕ στον ίδιο τόπο στις 16/08/2013.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ